

Bioenergia w dyrektywie w sprawie energii odnawialnej

Wspólny dokument złożony przez Bułgarię, Republikę Czeską, Estonię, Finlandię, Francję, Łotwę, Litwę, Polskę, Rumunię i Słowenię

UE znajduje się w środku kryzysu energetycznego, a większość krajów europejskich zmaga się z bezpieczeństwem energetycznym i rosnącymi cenami. Jednocześnie bioenergia jest nadal głównym źródłem energii ze źródeł odnawialnych w UE - jej udział wynosi 60%, a jej produkcja w UE jest w większości krajowa. W związku z tym bioenergia stała się niezwykle ważnym źródłem energii, a jej znaczenie wzrosło dopiero w czasie kryzysu energetycznego podczas stopniowego wycofywania rosyjskich paliw kopalnych. Zmierzymy się jeszcze z kilkoma bardzo trudnymi zimami, ale jesteśmy w znacznie lepszej sytuacji z bioenergią niż bez niej, ponieważ w UE bioenergia jest częścią solidnej i starannie zaplanowanej polityki energetycznej, która współgra z jasnymi i ambitnymi regulacjami dotyczącymi sektora LULUCF.

Jedynym sposobem na zastąpienie importowanych paliw kopalnych i poprawę naszej odporności jest wykorzystanie wszystkich dostępnych krajowych odnawialnych źródeł energii. Oczywiście musimy uważać, aby nie zwiększać niezrównoważonego wykorzystania jakichkolwiek źródeł energii. Jeśli chodzi jednak o przegląd dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii (RED III), Parlament Europejski zajął stanowisko, w którym ograniczyłoby wykorzystanie całej pierwotnej biomasy drzewnej. Oprócz wysokiej jakości drewna okrągłego oznacza to również pozostałości leśne, takie jak drewno z trzebieży, z koron i gałęzie, które stanowią znaczną część biomasy wykorzystywanej do produkcji energii w wielu krajach UE. Dzięki starannym praktykom planowania, pozyskanie wyżej wymienionych zasobów/surowców, może być doskonale pogodzone z uwzględnieniem różnorodności biologicznej i żyzności gleby. Te staranne praktyki znajdują się właśnie w centrum dyrektywy RED II i wniosku dotyczącego dyrektywy RED III.

Stanowisko Parlamentu ograniczyłoby również całą pierwotną biomasę drzewną w sektorze transportu. Byłoby to sprzeczne z wykazem surowców zawartym w załączniku IX część A do dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii, w którym w lit. o) mowa jest w szczególności o frakcjach biomasy odpadów i pozostałości z leśnictwa i przemysłu leśnego, a także o wprowadzaniu w błąd i niepewności prawnej w odniesieniu do przepisów dotyczących zasady kaskadowego wykorzystania drewna, które mają stawić czoła tym samym wyzwaniom.

Ponadto wydaje się, że wniosek Parlamentu Europejskiego oznaczałby, że paliwa z biomasy pierwotnej z biomasy drzewnej nie mogłyby zostać uwzględnione w unijnym systemie handlu uprawnieniami do emisji (ETS), a zatem nie będzie możliwe zadeklarowanie tej biomasy jako odnawialnego źródła energii o 0 emisjach CO₂. Dzięki temu pierwotna biomasa drzewna stanie się większym źródłem emisji CO₂ niż węgiel i spowoduje znaczny wzrost kosztów energii cieplnej, który jest nie do przyjęcia w obecnym i możliwym przyszłym kryzysie cen energii. Zrównoważona biomasa powinna nadal kwalifikować się do współczynnika zerowego poziomu emisji.

Wprowadzenie takich zmian do dyrektywy znacznie ograniczyłoby zużycie biomasy do celów energetycznych w UE, a zastąpienie importowanych paliw kopalnych uległoby spowolnieniu. W związku z tym należy skreślić definicję pierwotnej biomasy drzewnej i proponowane przez Parlament Europejski ograniczenia. Biomasa leśna pochodząca z trzebieży, z drewna okrągłego o małej średnicy, z drzew pozyskanych z lasów dotkniętych pożarami, szkodnikami, chorobami lub uszkodzeniami spowodowanymi czynnikami abiotycznymi oraz biomasa z odpadów i pozostałości pochodzących z leśnictwa i przemysłu leśnego powinna pozostać źródłem kwalifikującym się do realizacji wszystkich celów w zakresie energii odnawialnej, co znalazło odzwierciedlenie w odstępstwach wprowadzonych przez Radę w art. 3 ust. 3.

Sygnatariusze chcą również podkreślić znaczenie podejścia opartego na analizie ryzyka przy minimalizowaniu ryzyka związanego z wykorzystaniem biomasy leśnej pochodzącej z niezrównoważonych źródeł produkcji. Zdecydowanie popieramy podejście ogólne Rady, zgodnie z którym tak zwane „obszary no-go” biomasy leśnej zostały przeniesione zgodnie z podejściem opartym na analizie ryzyka (wiersz 284b i wiersz 286b), a kryteria pozyskiwania są dobrze zorganizowane (wiersz 290 i 292). Sytuacja w lasach każdego państwa członkowskiego jest bardzo zróżnicowana, a zasadniczą częścią podejścia opartego na analizie ryzyka jest to, że państwo członkowskie może stosować przepisy krajowe lub regionalne, a także systemy monitorowania i egzekwowania przy wykazywaniu zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju.